

Fedja van Huêt tijdens een repetitie van 'Vrijdag'.

© BJORN FRINS

THEATER

'Pauze is gezond geweest'

Of het bij een eenmalig uitstapje blijft of dat hij hierna toch weer vaker in het theater te zien is, Fedja van Huêt weet het oprecht nog niet. Maar de komende tijd staat hij in ieder geval op de planken in 'Vrijdag' van Hugo Claus bij Toneelgroep Maastricht. „Ik weet wel dat ik weer volop geniet van het hele repetitieproces.”

DOOR ESTHER KLEUVER

MAASTRICHT

Fedja van Huêt besloot zo'n acht jaar terug dat hij even genoeg had van het toneel. Hij maakte op dat moment weliswaar furore bij Toneelgroep Amsterdam, tegenwoordig beter bekend als ITA, maar het moordende werkschema was lastig te combineren met het jonge gezin dat hij samen met actrice Karina Smulders en hun in 2010 geboren

dochter vormde. „Ik weet nog wel dat ik af en toe in de lift van de Stadsschouwburg stond en gewoon helemaal geen zin had om te gaan spelen. Op zo'n moment moet je eerlijk tegen jezelf zijn en daar consequenties aan verbinden”, aldus de 48-jarige acteur.

Penoza

Na zijn titelrol in *Macbeth*, waar hij nota bene een Louis d'Or-nominatie voor binnensleepte, besloot hij zich een tijdje uitsluitend op het filmen te concentreren. En dat besluit legde hem geen windeieren. Hij speelde de mooiste rollen in films en tv-series, variërend van *Soof*, *Penoza* en *Overspel* tot onlangs nog *De Veroordeling*. Hij stak zelfs de grens over voor rollen in de Deense film *Speak no Evil* en het Duitse *Der Amsterdam Krimi*.

Ik denk dat een acteur beter wordt naarmate hij ouder wordt en meer levenservaring heeft.

FEDJA VAN HUËT

Lange tijd miste hij het toneel dan ook totaal niet, geeft hij toe. „Ik vraag me nu nog wel eens af hoe ik dat vroeger deed, zeker toen ik nog geen kind had. Dan stond ik overdag op een filmset, om 's avonds nog de voorstelling *Bitterzoet* te spelen. Al heb ik, als ik eerlijk ben, toen ook weleens van pure vermoeidheid huilend in de kleedkamer gezeten. Het was ook echt even wennen toen ik uit die ratrace stapte. Ineens konden we 's avonds bijvoorbeeld vrienden uitnodigen om te komen eten. Iets wat voor andere mensen misschien heel gewoon is, maar ik bracht de enige vrije avond van de week daarvoor toch het liefst hangend op de bank voor de tv door.”

Hertefretter

Maar het bloed kruipt waar het niet gaan kan kennelijk, want de rol van George, in het door Michel Sluysmans geregisseerde *Vrijdag* (1964) van Hugo Claus, kon hij niet weerstaan. Het is mede aan het volharden van Michel Sluysmans en Servé Hermans, de artistieke directie van Toneelgroep Maastricht, te danken dat de acteur, die inmiddels 25 jaar in het vak zit, zijn weg terug naar het theater heeft gevonden.

„Michel polste me ieder jaar met een telefoontje of een appje of ik het wellicht zag zitten om weer eens een toneelstuk te doen. Eerst had ik daar sowieso nog geen zin in, later kon ik vaak ook niet. En toen kreeg ik een appje met de mededeling: ‘Als we *Vrijdag* doen, wat dan?’ En daar schoot ik eigenlijk meteen van aan als acteur. Het is zo’n mooi stuk, het schuurt en het wringt en het barst van de scherpe dialogen. En George is zo’n mooie rol ook. Een echte binnenvetter, oftewel een hertefretter, zoals Claus dat noemt. Een complexe man. Ik kreeg meteen zin om hem te gaan spelen. En dat is praktisch gezien nu ook weer een stuk makkelijker. Mijn dochter is inmiddels wat ouder en het gaat om een overzichtelijke periode.”

Echo

Het stuk, over George die na een gevangenisstraf wegens ontucht met zijn dochter (Frieda Barnhard), terugkeert naar huis, waar zijn vrouw Jeanne (Anniek Pheifer) net een baby heeft gekregen met de jongere buurman Erik (Sander Plukaard), was hem ook niet vreemd. In 2003 speelde hij de rol van Erik, naast Bert Luppes als George en Elsie de Brauw als Jeanne.

„Het is grappig hoe ik Sander af en toe iets hoor zeggen en dat het dan is alsof ik een echo uit het verleden hoor. Maar het is zeker niet zo dat ik destijds al met de rol van George bezig was. Wel zat ik toen graag naast regisseur Johan Simons om naar die mooie acteurs te kijken, omdat je daar zoveel van leert.”

„Ik ben nu een jaar ouder dan Bert toen hij de rol van George speelde. Ik denk dat een acteur beter wordt naarmate hij ouder wordt en meer levenservaring heeft. Acht jaar geleden had ik deze rol niet zo gespeeld zoals ik dat nu doe. Maar ik denk ook dat die pauze heel gezond is geweest. Zin hebben helpt, zeker bij het spelen.”

Vader

Hoewel de acteur in hem onmiddellijk ja riep tegen *Vrijdag*, realiseerde hij zich in tweede instantie pas dat hij dan wel avond aan avond een vader zou spelen die aan zijn dochter heeft gezeten. „Dat is een gebied dat je eigenlijk helemaal niet wilt opzoeken. Ik kan me daar als vader van een dochter ook niets bij voorstellen. Maar gelukkig gaat het over zoveel meer dan incest. George is ook geen notoire pedofiel. Vanuit lichamelijke is hij de fout in gegaan met zijn dochter. Al hebben we wel het Lolita-achtige aspect eruit gehaald. Claus had het zo geschreven dat de dochter zelf ook schuld had. Zij zou haar vader hebben verleid. Dat is zo niet meer van deze tijd. Je blijft altijd, hoe dan ook, van je kind af. Maar bovenal is het een verhaal over verzoening. Je ziet vier mensen die met elkaar en zichzelf in het reine proberen te komen. Kan men George zijn misstap vergeven, maar bovenal: kan hij zichzelf

vergeven?” De acteur geeft toe dat hij zelf niet al te vergevingsgezind is. „Als iemand me iets geflikt heeft, vind ik het moeilijk om daar overheen te stappen. Ik draag mensen misschien wel te lang iets na. Misschien zou ik dat sneller moeten loslaten. Het leven is tenslotte al zo kort.”

‘Vrijdag’ van Toneelgroep Maastricht is van 2 oktober t/m 18 december in diverse theaters in het land te zien. De première is op 10 oktober in Maastricht.

Info: toneelgroepmaastricht.nl